

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 147/13
Люксембург, 14 ноември 2013 г.

Решение по дело C-4/11
Bundesrepublik Deutschland/Kaveh Puid

Когато държава членка не може да прехвърли търсещо убежище лице в държавата, компетентна да разгледа молбата му, поради опасност в нея да бъдат нарушени основните му права, тя трябва да определи друга държава членка, компетентна да разгледа молбата

Посочената държава членка обаче по принцип не е длъжна сама да разгледа молбата

В Регламент „Дъблин II“¹ са установени критериите за определяне на държавата членка, компетентна да разгледа подадена в рамките на Съюза молба за убежище, като по принцип само една държава членка е компетентна да я разгледа. Когато търсещо убежище лице подаде молба в държава членка, различна от определената като компетентна в съответствие с посочения регламент, последният предвижда процедура за прехвърляне на лицето в компетентната държава членка. В такъв случай обаче държавата членка, в която е подадена молбата, може да реши да не прехвърля лицето в компетентната държава и сама да разгледа молбата.

Г-н Puid, ирански гражданин, е влязъл незаконно на територията на Германия, като е преминал през Гърция. Молбата за убежище, подадена от него в Германия, е обявена за недопустима, с мотива че съгласно Регламента Гърция е държавата членка, компетентна да я разгледа. Вследствие на това г-н Puid е прехвърлен в последната държава. Той обаче подава жалба за отмяна на решението за отхвърляне на молбата му, която е уважена от Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Административен съд Франкфурт на Майн, Германия). Този съд приема, че Германия е длъжна да разгледа молбата с оглед на условията за приемане на търсещите убежище лица и обработката на молбите за убежище в Гърция. Впоследствие германските власти предоставят на г-н Puid статут на бежанец.

В този контекст Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Областен административен съд, провинция Хесе, Германия), сезиран с жалба срещу решението на Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, иска от Съда уточнения относно определянето на държавата, която трябва да разгледа молбата за убежище. Германският съд иска да установи дали Регламентът предоставя на търсещото убежище лице правото да изисква от дадена държава членка да разгледа молбата му, ако тя не може да го прехвърли в държавата членка, първоначално определена като компетентна, поради опасност да бъдат нарушени основните му права.

В постановеното на днешна дата решение Съдът припомня на първо място, че държавите членки са длъжни да не прехвърлят търсещо убежище лице в държавата членка, първоначално определена като компетентна, когато системните недостатъци на процедурата за предоставяне на убежище и на условията за приемане на търсещи убежище лица в тази държава членка съставляват сериозни и потвърдени основания да се смята, че

¹ Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56).

търсещото убежище лице би било изложено на реална опасност от нечовешко или унижително отношение².

В това отношение Съдът отбелязва, че в такава хипотеза дадена държава членка **може**, в съответствие с Регламента, да реши да разгледа сама молбата. Съдът уточнява обаче, че ако тази държава не иска да упражни това право, по принцип **тя не е длъжна да разгледа молбата**. В такъв случай тя трябва да определи държавата членка, компетентна да разгледа молбата за убежище, като анализира следващите критерии, установени в Регламента. Ако това не е възможно, компетентна е първата държава членка, в която е подадена молбата.

На последно място Съдът подчертава, че държавата членка, в която се намира търсещото убежище лице, трябва да следи да не утежни евентуалното нарушение на основните права на това лице чрез провеждането на прекомерно дълга процедура за определяне на компетентната държава членка. Ето защо при необходимост тя трябва сама да разгледа молбата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Димана Тодорова ☎ (+352) 4303 3708

² Решение на Съда от 21 декември 2011 г. по съединени дела N. S./Secretary of state for the Home Department ([C-411/10](#)) и M.E. и др./Refugee Applications Commissioner Minister for Justice, Equality and Law Reform ([C-493/10](#)), вж. също прессъобщение № [140/11](#).